

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Lenky Bursíkové, soudkyně Martiny Kotouček Mikoláškové a soudce Richarda Galise ve věci

žalobkyně: **TARATRANS spol. s r. o.**, IČO: 254 66 577
sídlem náměstí Svobody 16, Dubí
zastoupena advokátem JUDr. Jiřím Rouskem
sídlem Dubska 4, Teplice

proti
žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 11, Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 1. 2023, č. j. 013812/2023/KUSK-DOP/Hav,

takto:

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. **Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.**

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Městský úřad Kolín rozhodnutím ze dne 19. 7. 2022, č. j. MUKOLIN/OD 71483/22-pel (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), shledal žalobkyni vinnou ze spáchání přestupku podle § 42b odst. 1 písm. u) zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích. Jeho skutkovou podstatu naplnila tím, že dne 6. 5. 2022 v 11:51 hodin provozovala na pozemní komunikaci v ulici Ovčárecká v Kolíně-Sendražicích (na úrovni domů č. p. 471 až č. p. 490) ve směru jízdy na obec Ovčáry motorové vozidlo tovární značky X, registrační značky X, které

Shodu s prvopisem potvrzuje: Mgr. E. M.

překročilo hodnoty stanovené § 5 odst. 2 písm. d) vyhlášky č. 209/2018 Sb., o hmotnostech, rozměrech a spojitelnosti vozidel. Překročila totiž o 1 558 kg nejvyšší povolenou hmotnost motorového vozidla: namísto

nejvyšší povolené hmotnosti 26 000 kg bylo naměřeno 29 009 kg, po odpočtu 27 558 kg. Za to městský úřad uložil žalobkyni správní trest – pokutu ve výši 18 000 Kč a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.

2. Žalobkyně se odvolala. Žalovaný její odvolání napadeným rozhodnutím zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil.
3. Žalobkyně brojí proti napadenému rozhodnutí žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), a domáhá se, aby je soud zrušil.

Žaloba

4. Žalobkyně namítá, že skutek se nemohl stát tak, jak jej vymezuje výrok prvostupňového, resp. napadeného rozhodnutí. V příkazu ze dne 19. 5. 2022 bylo místo spáchání skutku určeno odkazem na pozemky p. č. 687/63 a p. č. 701/8 v katastrálním území Kolín-Sendražice. Takové katastrální území neexistuje (jeho správný název je Sendražice u Kolína). I kdyby bylo katastrální území označeno správně, na těchto pozemcích se nachází autobusová zastávka a přilehlé parkoviště, nikoli pozemní komunikace. Na těchto pozemcích se tedy skutek nestal. Ovšem i kdyby se na těchto pozemcích stal, tyto pozemky jsou ve vlastnictví města Kolín (nikoli Středočeského kraje), a proto bylo vážení provedené Středočeským krajem v rozporu s § 38a odst. 4 písm. b) zákona o pozemních komunikacích, podle něhož má vážení zajišťovat *vlastník komunikace*. V prvostupňovém rozhodnutí je už skutek vymezen jinak – pomocí popisných čísel domů, na jejichž úrovni k němu mělo dojít. Tím došlo ke změně vymezení místa, kde se skutek měl stát. Není tedy zachována totožnost skutku.
5. Žalobkyně dále namítá, že je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, protože se žalovaný nevypořádal s námitkami, které v průběhu řízení vznesla. Tedy že provedené měření okamžité hmotnosti nezohlednilo okolnosti, které mohly mít vliv na výsledek. Mezi ně patří stav vozovky, styl jízdy (brždění či zrychlení), tlak v pneumatikách, rozložení nákladu nebo aktuální počasí (v závislosti na povaze nákladu může ovlivnit hmotnost). Nezohlednil ani to, že žalobkyně může jak vážným lístkem z místa nakládky, tak z místa vykládky prokázat, že vozidlo přetíženo nebylo. Správní orgány obou stupňů ovšem nevyvinuly žádnou činnost za účelem zjištění místa měření a prověření jeho kvality.
6. Přístup žalovaného je nezákonný tím spíše, že pro správní trestání platí podobné principy jako pro trestání soudní [rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále „NSS“) ze dne 22. 1. 2009, č. j. 1 As 96/2008-115]. Řádné zjištění skutkového stavu, o němž nejsou důvodné pochybnosti, je úkolem správních orgánů (rozsudek NSS ze dne 4. 7. 2012, č. j. 6 Ads 61/2012-15) a žalobkyně coby obviněná nebyla povinna se hájit a předkládat důkazy o své nevině (rozsudek NSS ze dne 14. 1. 2014, č. j. 5 As 126/2011-68). Žalobkyně nad rámec svých povinností předestřela procesní obranu, ale žalovaný se jí nijak nezabýval, přestože je řízení ovládáno zásadou vyšetřovací a správní orgány musí zjišťovat skutečnosti i ve prospěch účastníka (rozsudek NSS ze dne 30. 6. 2011, č. j. 2 As 78/2010-49). Pokud by uvedené pochybení nezpůsobilo nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, pak jistě způsobuje jeho nezákonnost.

Vyjádření k žalobě

7. Žalovaný ve vyjádření k žalobě zdůraznil, že správní soudy setrvale považují vážný listek za dostatečný důkaz pro závěr, že k přestupku došlo (např. rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 26. 4. 2018, č. j. 30 A 153/2016-76, nebo rozsudek NSS ze dne 24. 3. 2021, č. j. 2 As 299/2019-30). I zákonodárce zastává názor, že vysokorychlostní kontrolní měření je spolehlivý podklad o tom, že přestupek byl spáchán (rozsudek NSS ze dne 12. 7. 2018, č. j. 4 As 188/2018-53). Potvrzení o ověření stanoveného měřidla je veřejnou listinou, a pokud ji žalobkyně míní zpochybnit, musí konkrétně tvrdit a prokázat nesprávnost údajů v ní obsažených (rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 8. 7. 2022, č. j. 51 A 50/2021-60).
8. Dále žalovaný uvedl, že chybu v názvu katastrálního území, která se objevila v příkazu, odstranil již městský úřad. Ten nejprve doplnil správní spis o upřesnění místa, na němž se měřicí zařízení nachází, a o specifikaci nejbližších domů pomocí čísel popisným. Žalobkyně dostala možnost se s tím v rámci seznámení s podklady seznámit a vyjádřit se, ale nevyužila ji. Městský úřad poté v prvostupňovém rozhodnutí místo přestupku specifikoval pouze označením popisných čísel nejbližších domů, což také v odůvodnění vysvětlil. I podle žalovaného je to srozumitelnější, než číslo pozemku. I to je však nad rámec požadavků rozhodovací praxe správních soudů, podle níž by byl zcela dostačující i název ulice (rozsudek NSS ze dne 31. 3. 2021, č. j. 2 As 239/2019-25).
9. K námitce, že bylo namístě zohlednit okolnosti, které mohly údajně způsobit chybu měření, uvádí žalovaný, že vážný listek lze obecně považovat za dostatečný důkaz pro závěr, že k přestupku došlo (rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 27. 1. 2023, č. j. 54 A 82/2019-124). Pokud jej žalobkyně zpochybňuje, přenáší se na ni důkazní břemeno. Žalobkyně prezentuje pouze obecná tvrzení, aniž by tvrdila (a tím méně prokázala), že tyto okolnosti právě v jejím případě nastaly. Jako taková nemohou vyvolat důvodné pochybnosti o správnosti měření. Navíc platí, že odpovědnost žalobkyně coby provozovatelky vozidla je objektivní, bez ohledu na zavinění. To znamená, že se může liberovat pouze v případě, že by prokázala, že provedla všechna technicky možná opatření způsobila účinně zabránit porušení zákona (rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 21. 3. 2023, č. j. 43 A 16/2019-90). Dále žalovaný poukazuje na to, že vysokorychlostní váhy váží s tolerancí 5 %, resp. 11 % (rozsudek Krajského soudu v Praze sp. zn. 54 A 82/2019) a tato tolerance v sobě zahrnuje i případné (v tomto případě neprokázané) zvýšení hmotnosti vozidla způsobené vnějšími vlivy.
10. Konkrétně k tvrzení, že počasí ovlivnilo hmotnost nákladu, uvádí žalovaný, že podle fotografií pořízených při vysokorychlostním vážení, je vozidlo opatřeno plachtou nad nákladovým prostorem. Žalobkyně netvrdila ani neprokázala, že pod ni pronikl vliv počasí. Stejně tak netvrdila a neprokázala, že byl v pneumatikách nedostatečný tlak (takovou námitku může ostatně vznést pouze řidič, který má povinnost tlak před jízdou zkontrolovat).
11. Žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby.

Posouzení žaloby

Splnění podmínek řízení

12. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, po vyčerpání opravných prostředků, osobou k tomu oprávněnou a má všechny zákonem požadované formální náležitosti. Proto žalobu věcně

projednal. Při přezkumu napadeného rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který zde byl v době jeho vydání (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), a přezkoumal je v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). O žalobě rozhodl soud bez jednání. Souhlas účastníků s takovým postupem se předpokládá, protože ani na výzvu soudu nesdělili, že s projednáním věci bez jednání nesouhlasí (§ 51 odst. 1 s. ř. s.)

Totožnost skutku byla zachována

13. Žalobkyně namítla, že v řízení nebyla zachována totožnost skutku, protože místo jeho spáchání se v průběhu řízení měnilo.
14. Ze správního spisu vyplývá, že místo spáchání skutku bylo v příkazu ze dne 19. 5. 2022 vymezeno parcelními čísly pozemků 687/63 a 701/8 v katastrálním území „Kolín-Sendražice“, na nichž se nachází část měřicího zařízení. Proti příkazu podala žalobkyně včasný odpor. V následném vyjádření mj. vytkla městskému úřadu, že skutek se stát nemohl, protože na uvedených pozemcích se nenachází komunikace a nepatří Středočeskému kraji. Dne 13. 6. 2022 provedl městský úřad spolu s Krajskou správou a údržbou silnic šetření k identifikaci místa výkonu vysokorychlostního vážení v Ovčárecké ulici v Kolíně-Sendražicích. Z šetření vyplynulo, že měřicí zařízení se nachází dílem na pozemcích p. č. 687/63 a 701/8 v katastrálním území Sendražice u Kolína, na nichž se nachází rozvaděč s elektronikou, dílem na pozemku p. č. 1034/37 v téže katastrálním území, na němž je vozovka, v níž se nachází dvojice indukčních smyček s piezoelektrickými senzory. To vše na úrovni domů č. p. 471 až 490. Dne 21. 6. 2022 městský úřad žalobkyni vyrozuměl, že po zrušení příkazu pokračuje v řízení. Žalobkyni současně upozornil, že došlo k upřesnění místa spáchání přestupku a vyzval ji, aby se v pětidenní lhůtě seznámila s podklady a vyjádřila se k nim. V prvostupňovém rozhodnutí už bylo místo spáchání přestupku vymezeno jen pomocí popisných čísel domů 471 až 490 v ulici Ovčárecká. V odůvodnění městský úřad podrobně shrnul zjištění z místního šetření a vysvětlil, proč nyní k označení místa spáchání přestupku užívá raději čísla popisná. S tím se ztotožnil i žalovaný, který prvostupňové rozhodnutí potvrdil.
15. Jak zdůraznil rozšířený senát v usnesení ze dne 15. 1. 2008, č. j. 2 As 34/2006-73, č. 1546/2008 Sb. NSS, ve výroku rozhodnutí o přestupku (tehdy správním deliktu) musí být přestupek vymezen tak, aby sankcionované jednání nebylo zaměnitelné s jiným jednáním a aby bylo jasné, za jaké konkrétní jednání je subjekt postižen. Je tedy třeba uvést popis skutku uvedením místa, času a způsobu spáchání, popřípadě i uvedením jiných skutečností, jichž je třeba k tomu, aby nemohl být zaměněn s jiným. Takto podrobně musí být skutek vymezen v průběhu celého řízení, aby se vyloučila překážka litispendence, dvojí postih pro týž skutek, překážka věci rozhodnuté, aby bylo možno správně určit rozsah dokazování a aby mohl obviněný řádně vykonávat své právo na obhajobu.
16. Podle rozšířeného senátu ovšem lze v průběhu řízení vymezení skutku provedené při zahájení řízení změnit v závislosti na dalších skutkových zjištěních či výsledku dokazování. *„Tak může dojít k jinému časovému ohraničení spáchaného skutku, rozsahu způsobeného následku, apod. Typicky takové situace mohou nastat zejména u tzv. trvajících či bromadních deliktů, deliktů spáchaných v pokračování (dílčí útoky vedené jednotným záměrem, spojené stejným či podobným způsobem provedení a blízkou souvislostí časovou a v předmětu útoku, které naplňují stejnou skutkovou podstatu). Je to až vydané rozhodnutí, které jednoznačně určí, čeho se pachatel dopustil a v čem jím spáchaný delikt spočívá. Jednotlivé skutkové údaje jsou rozhodné pro určení totožnosti skutku, vylučují pro další období možnost záměny skutku a možnost*

opakovaného postihu za týž skutek a současně umožňují posouzení, zda nedošlo k prekluzi možnosti postihu v daném konkrétním případě.“ Z citovaného usnesení rozšířeného senátu vyplývá, že vymezení skutku je možné v průběhu řízení ještě měnit, a to i podstatněji, než tomu bylo v právě posuzované věci.

17. Soud konstatuje, že je naprosto jasné, kde ke spáchání přestupku došlo – na vozovce, kde se nachází příslušná část měřicího zařízení (senzory), které přestupek zaznamenalo, tedy v Kolíně v místní části Sendražice, v Ovčářské ulici na úrovni domů č. p. 471 až 490. Ze správního spisu vyplývá, že místo spáchání přestupku se nikdy v průběhu řízení ve skutečnosti neměnilo, pouze se (k námitce žalobkyně) upřesňovalo jeho označení. První z původních nepřesností v názvu katastrálního území měla povahu zjevné chyby v psaní, která nemá žádný vliv na srozumitelnost výroku. Druhá nepřesnost spočívala v tom, že na pozemcích označených v příkazu se nachází některé části měřicího zařízení mimo vozovku. Na těchto pozemcích byl tedy přestupek také zaznamenán, ale přímo na nich spáchán nebyl. Současně je třeba dodat, že označení místa přestupku parcelním číslem pozemku, na němž byl spáchán, je daleko nad rámec toho, co požaduje judikatura správních soudů (rozsudek NSS sp. zn. 2 As 369/2019, bod 19).
18. Přestože byl příkaz posléze (z důvodu odporu podaného žalobkyní) zrušen, má žalobkyně pravdu v tom, že z něj – coby prvního úkonu v přestupkovém řízení – poprvé zjistila, co jí vlastně městský úřad klade za vinu. Jak však vyplývá z citovaného usnesení rozšířeného senátu, je přípustné, aby se po zahájení přestupkového řízení popis skutku ještě měnil. V rozsudku NSS ze dne 18. 4. 2019, č. j. 1 As 26/2019-26, vyslovil, že „[p]okud dochází v průběhu řízení k úpravě vymezení místa či času spáchání deliktu, nemusí se jednat o změnu skutku, pokud je zachována totožnost jednání nebo následku. Podstatné je, aby na základě skutkových zjištění nemohl být stíháný skutek zaměněn s jiným. To slouží primárně k tomu, aby obviněný z deliktu věděl, za který skutek je stíhán, a mohl se účinně hájit.“
19. „Totožnost skutku je zachována i tehdy, pokud dojde ke změně skutkového stavu, avšak toliko v nepodstatných okolnostech. Skutek může správní orgán ve výroku rozhodnutí popsat jinými slovy, přilehavěji, s větším počtem detailů či upřesněním děje nebo místa a času spáchání, popř. může nepotřebné detaily vypustit, aniž by ohrozil zachování totožnosti skutku. Z pohledu totožnosti skutku není podstatné ani to, zda takové dílčí zpřesnění popisu skutku svědčí ve prospěch anebo neprospěch pachatele. Hranice, kdy změna v popisu skutku představuje již i změnu v totožnosti skutku, leží tam, kde dochází ke změně podstaty skutku. V tom okamžiku již nejde o týž skutek, ale o skutek odlišný. Ke změně podstaty skutku nedojde a totožnost skutku bude zachována, pokud zůstane zcela zachována totožnost jednání a změni se jeho následek anebo naopak dojde sice k podstatné změně jednání, ale následek zůstane zcela zachován. Jedna ze složek skutku tedy může doznat naprosté změny, pokud druhá zůstane zachována. Konečně je totožnost skutku dána při změně jak v popisu jednání, tak popisu následku, pokud jde u obou o změnu jen částečnou, nezasahující podstatné okolnosti, tedy nezasahující zejména skutkové okolnosti charakterizující jednání nebo následek z hlediska právní kvalifikace, která přichází v úvahu.“ (bod 39 cit. rozsudku).
20. V právě posuzované věci tedy sice došlo k upřesnění místa skutku, ale pro podstatu věci je to zcela bezvýznamné. Totožnost skutku zůstala zachována. Námitka je nedůvodná.
21. K jednání žalobkyně tedy došlo na vozovce, tj. na pozemku p. č. 1034/37 v katastrálním území Sendražice u Kolína, a nikoliv v příkazu označených pozemcích p. č. 687/63 a 701/8 (kde se nachází jen rozvaděč měřicího zařízení). Sama žalobkyně přitom tvrdí, že tento

pozemek je ve vlastnictví Středočeského kraje. Proto není důvodná ani námitka, že vysokorychlostní vážení prováděl k tomu neoprávněný subjekt.

22. Pro úplnost soud ještě dodává, že žalobkyně vznesla výhrady ke špatně označenému místu, kde se skutek měl stát, hned na počátku řízení (ve vyjádření podaném bezprostředně po podání odporu). Městský úřad vynaložil při nápravě uvedené nepřesnosti maximální představitelné úsilí. Ve spolupráci s Krajskou správou a údržbou silnic ověřil situaci na místě a poté žalobkyni avizoval upřesnění místa spáchání přestupku a dal jí možnost se k tomu vyjádřit. Postupoval tedy v souladu s dalším právním názorem vysloveným NSS v rozsudku sp. zn. 1 As 26/2019, podle něhož je právě toto správný způsob, jak postupovat, pokud správní orgán shledá, že je třeba skutek zpřesnit, změnit jeho právní hodnocení a podobně. Smyslem je, aby obviněný věděl, co mu správní orgány kladou za vinu a mohl tomu eventuálně přizpůsobit svou procesní obranu. Práva žalobkyně coby obviněné tak byla v plné míře zachována.

Napadené rozhodnutí je přezkoumatelné a žalobkyně nezpochybnila přesnost měření

23. Žalobkyně namítla, že je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné, protože se žalovaný nevypořádal s odvolacími námitkami, resp. s její procesní obranou jako celkem. Žalobkyně obecně poukázala, že na měření mohl mít vliv stav vozovky, styl jízdy, nedostatečný tlak v pneumatikách, rozložení nákladu nebo aktuální počasí. Uvedla, že může vlastními vážnými listky prokázat, že vozidlo přetíženo nebylo.
24. Napadené rozhodnutí je přezkoumatelné. Žalovaný se námitkám žalobkyně dostatečně věnoval zejména na str. 4 napadeného rozhodnutí. Poukázal zejména na to, že přestupek byl žalobkyni prokázán vážným listkem, dokladem o výsledku vysokorychlostního kontrolního vážení a sekvencí fotografií z místa vážení, včetně platného potvrzení o ověření stanoveného měřidla Českým metrologickým institutem. Dodal, že případné odchylky měření způsobené vedlejšími vlivy nebo nepředvídatelnými okolnostmi, které žalobkyně zmiňovala, jsou zohledněny odečtem 5 % a 11 % tolerancí chybovosti (tyto hodnoty stanovil výrobce vah).
25. S úvahami žalovaného se lze ztotožnit. Podle ustálené judikatury správních soudů lze vážný lístek obecně považovat za dostatečný důkaz pro závěr, že došlo ke spáchání přestupku, pokud je měření provedeno patřičným úředně schváleným přístrojem, dostatečně zdokumentováno (typicky fotodokumentací či obrazovým záznamem z měřicího zařízení, které poskytne dostatečně zřetelnou a komplexní informaci o průběhu měření) a je-li provedeno za okolností nevzbuzujících pochybnosti o jeho správnosti, zejména pokud není rozumného a přiměřeně pravděpodobného důvodu pro obavu z chyby měření (viz např. rozsudky Krajského soud v Brně ze dne 27. 5. 2020, č. j. 30 A 142/2016-102, a ze dne 4. 6. 2020, č. j. 62 A 16/2019-93, nebo rozsudky NSS ze dne 24. 3. 2021, č. j. 2 As 299/2019-30, a ze dne 12. 7. 2018. č. j. 4 As 188/2018-53).
26. Jak zdůraznil NSS v rozsudku ze dne 12. 7. 2018, č. j. 4 As 188/2018-53, vysokorychlostní kontrolní měření jako spolehlivý podklad pro rozhodnutí o správním deliktu (dnes přestupku) aproboval sám zákonodárce v § 38d zákona o pozemních komunikacích, za předpokladu schválení těchto měřicích zařízení Českým metrologickým institutem jako stanovených měřidel ve smyslu § 3 odst. 3 zákona č. 505/1990 Sb., o metrologii.
27. V právě posuzované věci doložily správní orgány vážný lístek a potvrzení ČMI o potvrzení měřidla.

28. Oproti tomu žalobkyně nenabídla žádné konkrétní tvrzení, které by měření zpochybnilo, natož aby je prokázala. V průběhu řízení – stejně jako v žalobě – poukazovala jen obecně na aspekty, které mohly měření ovlivnit a které měly správní orgány vzít do úvahy. Takové obecné úvahy však nemohou zpochybnit správnost vážního lístku, který má povahu veřejné listiny. Žalobkyně také uvedla, že je připravena předložit vlastní písemnosti, z nichž vyplýne, že vozidlo při odjezdu z místa nakládky a při příjezdu na místo vykládky přetíženo nebylo. Žádné takové důkazy však žalobkyně nepředložila, aniž by jí v tom cokoli bránilo.
29. Jinými slovy, žalobkyně – navzdory tomu, co tvrdí v žalobě – žádnou skutečnou procesní obranu, která by vyvolala důvodné pochybnosti o správnosti měření, nenabídla. Po celou dobu přestupkového řízení a následně i v řízení před soudem vyjmenovávala různé eventuality a spekovala o tom, že mohly mít na řízení vliv. Ale nezaznělo žádné konkrétní tvrzení o tom, že právě určitá konkrétní okolnost měla vliv na měření právě v případě žalobkyně. Nenavrhla v tom směru ani žádné důkazy. Pokud by nějaká konkrétní tvrzení nabídla, správní orgány by na ně musely reagovat a vypořádat se s nimi. Jejich vyšetřovací povinnost však nesahá tak daleko, aby musely prověřovat žalobkyniny nepodložené úvahy a domýšlet je, případně ve vztahu k nim dokonce obstarávat důkazy.
30. Postup žalovaného nezpůsobil ani nepřezkoumatelnost, ani nezákonnost napadeného rozhodnutí. Námitka je nedůvodná.

Závěr a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

31. Žalobkyniny námitky nejsou důvodné a soud nezjistil žádnou vadu, k níž by byl povinen přihlédnout z úřední povinnosti. Proto žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
32. Soud neprovedl důkaz napadeným a prvostupňovým rozhodnutím a dalšími listinami, které jsou součástí správního spisu, neboť obsahem správního spisu, z něhož soud vychází, se dokazování neprovádí (viz např. rozsudek NSS ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117, č. 2383/2011 Sb. NSS). Soud neprovedl důkaz ani těmi výpisy z katastru nemovitostí a výřezy z katastrální mapy, které nejsou součástí správního spisu. S ohledem na to, co bylo řečeno výše (bod 13 a násl. tohoto rozsudku), nemohou zpochybnit, že se přestupek stal na místě, které je označeno ve výroku prvostupňového rozhodnutí.
33. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Nestanoví-li zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně ve věci úspěch neměla, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Úspěšný žalovaný náhradu nákladů nepožadoval a podle obsahu spisu mu náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly. Soud mu tedy náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 14. listopadu 2023

Lenka Bursíková, v. r.
předsedkyně senátu